

અલાદીન.

નાટક ચાર અંકી.

મજોરેનાક અને દીલપસંદ ગાયણરૂપી ખેલ.

અપાત્રી પ્રથમ કરનાર

૩. હો. બાંમજી.

મુદ્રણ:

ગાયણરૂપી કૃષ્ણાચાર્યનાં આપમાનાના માસીક આત્મારામ મહોબાએ આપયોછે.

૧૮૭૯.

કિંમત ૬ આના.

૨૨૯૫
૨૨૯૫

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઇટ સંમત
૧૯૬૫

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાત કોપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૧૬૫ કિમત

ગ્રંથનામ આત્મકથા

વર્ગાક

અલાદીન.

નાટક ચાર અંકી.

મનોરંજક અને દીલપસંદ ગાયણરૂપી ખેલ.

છપાવી પ્રગત કરનાર

૩. હો. જાંમળ.

મુંબઈ:

ગાયપત્ર કૃષ્ણાજીનાં છાપખાનાના માલિક આત્મારામ કાશ્કાલાએ છાપયોછે.

૧૮૭૯.

કિંમત ૬ આના.

દીબાચો.

મુંબઈની તેમજ બાહરની શોખીલી પ્રજાને પસંદ પડેલો તેમજ સરવે શોખીન મજનોને ખુશ કરનારો આપ્પે ગાયલુરૂપી અલાદીનનો નાટક છપાવી પ્રગટ કરવાની મારી આપ્પેશ આજ લાંબો વખત થયો થઈ હતી, તેમજ મારા કેટલાક મીત્રો તરફથી મજકુર નાટક છપાવી પ્રગટ કરવાની આપ્પેશ થયાથી, અને સરવે શોખીન મજનોનો તેમજ મારો પોતાનો શોખ પુરો પાડવાના હેતુથી, આ પ્રસંગે આ નાટક મેં છપાવી પ્રગટ કરીધો છે. મુબબ આપણી મુંબઈની તેમજ બહાર ગામની જાનીતી અને લોકપ્રીય નાટક મંડલીઓએ એ નાટક બેસુમાર વખત એકેકડો લોકોની ૬૬ વચ્ચે નાટક તખતા ઉપર કરી બતાવ્યોછે, અને તેમજ હજીપણ તેવીજ ભીડ વચ્ચે કરી બતાવેછે.

આપ્પે પ્રસંગે હું મારા એક મીત્ર જંગીર પેશતનજનો આભાર માનુચ કે તેવને મને આપ્પે નાટક છપાવી પ્રગટ કરવામાં કેટલીક મદદ આપીછે, અને આશા છેકે આ લોકપ્રીય અને મનોરંજક ચોપડીને શોખીલી આલમથી પુરતો આશરો મળશે.

૩. હો. બાં મ ૭.

તમાશોકા તખતા.

ચીનાઈ.

- શાહેચીન ચીનકા શેહેનશાહ.
અલાદીન ચીનકા એક બાંસીદા દરગી નામે મુશતફાકા
બેટા, પીછેસે શાહાકા જવાઈ.
વઝીરજાદા શાહેચીનકા વઝીરકા લડકા.
બદરજાદર શાહેચીનકી બેટી.
અમરં ઉસકી સાહેલી.
માદર અલાદીનકી માદર.

હપ્પસાની.

- અબનેઝાર આફરીકાકા બડા બહુગર.
કસરાક ઉસકા નોકર.

પરસ્તાની.

- અરલાક છુનોકા બાદશાહ.
પરી અબનેઝારકો રાહા બતાનેવાલી.
દેવ અંગોસ્ટરીકા દેવ.
દેવ ચેરાગકા દેવ.

દાસીઓ, નોકરો, દરબારીઓ, વગયેરાં, વગયેરાં.

તમાંશે અલાદીન.

બાબ પહેલા—પરદા પહેલા.

(અબનેઝાર જકુમર રમલ દેખતા હુએ આર ઉમદા
નોકર નામે-કશરાક સાતા હુવા તઝર આતા હુએ.)

(ધુરપદ.)

(આઈ રત બમંત—વોહ રાહ.)

અબનેઝાર:- પાઈ રત બમંત બાહરે બાહરે ખોલે બખત મોરે,
ખોલે બખત વખત એકમાંલ—પાઈ રત
એરમાં પુરે માઈ મોરે મનવા ખુશી હયે,
હરવા જોગ આતાઈ મીલાવે.—પાઈ રત
ધુંદું જાંહાકો પાંહું વાંહાંકો અરલાક પુંગું મયે,
મનદે રોગ વોહી મીતાવે.—પાઈ રત

(કમરાકકો બેદાર કરતા હુએ.)

(તકરકા હોતા હયે અપમાળી ગુલંદામ કહી—વોહ રાહ.)

અબનેઝાર:- જલદ બેદાર હો અયે હબશીએ ના કાંમ કહી,
મો ના રહે વખત શારા અપને મરોશાંમ કહી.—ટેક
હકમે ઉમીદ હયે કમરાકકે સમદે મોરા બખત,
દુર હો રંજે મુશીબત મીલે આરાંમ કહી.—ટેક
ગુજકો લાજમ હયે કે આ કૌલ કરે અપના વફા,
સાદ કર દીલકો મેરે ઝલદ વોહ અબરાંમ કહી.—ટેક

(અંકામિક ઝબીમેસે પરી આતી હયે.)

(સારંગ પમગરે.—વોહ રાહ.)

પરી.—અબતુ હો પુશી દીલમે,
ગમી જકે પુશી પયદા હોતી કહીં માણુમાહી.—અબતુ હો
ઉમીદ બર આવે,
ફાંનુસ તોરે હાથ આવે, સાંહી લાવે.

(ગચેબ હો જતી હયે.)

(માત્રવલી રૂલા.—વોહ રાહ.)

અબનેઆર.—ચેત જ જલદીવે સીપાઈ મોરાઈ,
અરલાક આવે ગાશીલે, મળ સાહાવોમે વારીવે,
અમકેગી સાહી મોરીવે.—સીપાઈ મોરાઈ.

(ગમરાત હોતા હયે આર અબરમેસે શાહે અરલાક જન દાખીલ હોતા હયે.)

(મેરે પીઉકા નવરંગ બાગ, અલી મયે દેખનકું—વોહ રાહ.)

અબનેઆર.—અયે શાહે જીન પ્યારે અરલાક, આગે તોરે ગુરા મરકો,
અરજ કરત હયે ચેરા તોરા, દેખન ઉનકે ઝઉહરકો,
લાહે અગર તું દીઆ જહુકા, સુખ મતલબ મીલે મુઝતરકો.

(જુહુલ.)

મોકું મીલે સુખ જગકે વ્યાંમત, મોકું મીલે મળ વ્યાંમત,
મોકું મીલે મળ વ્યાંમત, હશમત કાંમ બને આ રાહત,
કામ બને આ રાહત, મુંજકો જોર બહહે હો કુદરત,
લગે હયે જાન દીપક—જહુકો દેરી ગર હો નઝર તોરી.—અરજ.

(રાજ હુ મયે કૌમકા હંદર મેરા નામ—વોહ રાહ.)

અરલાક.—રાજ હુ મયે જીનોકા આર અરલાક મેરા નામ,
તેરે એક દીપક પ્યાતર છોડા અયેશ આરાંમ.
જસ દીપકકા હયે તું સુંલે ઉસકા મુકાંમ,
દરા તોલા પુર પરબતમે હયે ઉસમે ઉસકા થાંમ.

દેતા હું છડી જાડુડી જીએ ગાર ખુલે બેશક,
 દીગર એ લે અંગુઠી મુજમે જીએ મીલે દીપક.
 લડકે કોઈ બે વારીએ લીજીઓ એ તું કાંમ,
 જાઈઓ ન હરગીજ દરેમે હોગા કાંમ તમાંમ.

(અરલાક ગચેખ હોતા હયે.)

(ચાસ્તી મેરી.—વોહ રાહ.)

અબનેઆર.—શ્રીમતી તેરી, દીન દુનીમે, નહીં સનદ તેરી,
 બિ અકલ હુવા નાદાન.—ટેક૦
 ધબરાના તુ અએ પાર, વરણુ પાવિ માર,
 ક્રીમકા આધાર, રખતા તું જોરી.—ટેક૦
 દુસરા કોઈ આલાક, ધુંદુગા અએ નાપાક,
 ઠંછુ ન કરે બાક, કરે મદદ ન મોરી.—ટેક૦

(બને હયે.)

બાબ પહેલા—પરદા દુસરા.

(એક મોહલા અલાદીન સખ લડકાંકે સાથ ખેલતા
 હયે ઈતનેમે ઈસકી માદર દાખીલ હોતી હયે.)

(વાહવા મોહિબજી—વોહ રાહ.)

માદર.—(અલાદીનકો.)—મુરત એ તેરી બેગુલુ કપા મોરી,
 ભરીથી અએ દુઃખમે સુંનલે ગ્યાંની.
 એ ઉજડ નાદાન ખેલે હયે તું દીન રહેન,
 ક્રીમ બલ ધનપે મસ્તી હયે એ ધરમે નહીં સુખ અયેન.
 અલાદીન છોરદે નાદાની.—ભરીથી દુઃખમે૦

અલાદીન.—ઓ મોરી પ્યારી માતા બાતમે મત કર લડાઈ,
 સારે પતોહી સુનતે હયે સો હોગી મેરી હમાઈ.
 હયે તનકો કમરતકી ગુણી.—ભરીથી દુઃખમે૦

માદર. — અમ્મે ખેટા તેરા પીતા મરા આલમમે એહી,
હસી ખુશીમે રખતી તુંજકો જો હોતા તેરા ચચા,
પ્રીરા હયે સુખપર જલ પાણી. — ભરીથી હુઃખમે

(અખનેઝાર આકે સખ મુત લેતા હયે.)

અલાદીન. — અમ્મે મા મયને ચચાકુ દેખા નહીં ભર મયે,
વો જીતા હયે યા મર ગયા એ કોહ દેતા હું ચયેન.
હયે અમપર ખીતી બીયતા મારી — ભરીથી હુઃખમે
(જાહુઆ જાંની, અજબ કુદદારા રે — વોહ રાહ.)

અખનેઝાર. — (કમરાકકો.) — સુન કમરાક, મીજા એ મુન્ની પ્યારારે,
લડકા હયે એ તેજા ઓર ઉજડ,
ઈમે જનેગા કાંમ મારારે. — સુન કમરાક

(વોહી રાહ.)

માદર. — ચલ જાહુટ ખેગીમે, અપને ઘર જાએરે,
સુનરે અલાદીન મુમતકા પ્યારેકો,
મજ જગ ધુંડા, કાંહાં પાએરે. — ચલ જાહુટ ખેગીમે

(ગજલ)

(મુભામે દોરતો ઈંદરકી આમદ આમદ હયે. — વોહ રાહ.)

અખનેઝાર. — મુમતકા ભાઈ દીજપારાં મેરા જી જાનતા હયે,
મેરી મા જાયાયા પ્યારા મેરા જી જાનતા હયે. — ટેકો
અયે ભતીજ મેરે મયે ખુશ હુવા દેખકે,
તું હયે ઈન આંખોકા તારા મેરા જી જાનતા હયે. — ટેકો
અમ્મે મેરે પ્યારે તું મેરે ભાઈકા હયે અશમે ચેરાગ,
હો જગલગીર હમારા પ્યારા જી જાનતા હયે. — ટેકો

(રામા મોરીરે ગાગડીઆં ફોડીરે.—વોહ રાહ.)

અલાદીન—રે મા પરે રામ કરવા તોરારે,
કાલે કાલે હાથ મોકો ન છીઓરે.—ટેક૦
અલ અલ ડગવા કીમ દીનકા હયે તું,
કાકા બન મેરા મીલ ગયા,
આજ પાંઉ પીતાકે દેખ મોહ ન દેખું તેરા,
મંગલ મુરતી એ કાહાં આઈરે. ટેક૦

(ધુંનએ બાળએ બંસી.—વોહ રાહ.)

અબનેઆર.—હમએ છુટા હયે બાઈ,
આકત હયે મર પ અર,
દેશ દેશ હુંડન મુધ બુધ હમને ગમાઈ બાઈ.—હમએ૦
તન મન ધન અલાદીને તોરે નામ મળ હયે,
બાબી ચીંતા દુર કર દે હું ધન ગંજ બહોત બાઈ—હમએ૦

(ઓ મયે વારી, ક્ષીગ બોઅન મધમાતીઆ. - વોહ રાહ.)

અબનેઆર.—ઓ મયે વારી, કેહું બહેના ધબરાતી હો,
નીલી પીલી ન્યેન મતકર તું તપર.—ઓ મયે વારી૦
અગાના મયે આયા બીગાના મયે, ગજામ કરના મોરી બાબીબન,
મુસતફા દરજ મેરા જો બાઈ તોરા ધનીઆ નહીં કર બાતીઆં.

(આજ કાંન મોરલીએ બંસલી બાળઈ રે.—વોહ રાહ.)

આદર.—આપકુતો અયે મીઆં, મયે બનતી નહીં જરા,
બનતી નહીં જરા, એ કાહાંસે આઈ હયે બલા.—આપકુતો૦
સોહોરકા બાઈ હયાં, એકી યા જો આવરા,
પોહબી નહીં બબર મુજકે જતા હયે યા મર ગયા.—આપકુતો૦

(ગર હમને દીલ મનમકુ દીયા શીર કીસીકુ કયા.—વોહ રાહ.)

અબનેઆર.—ખાલિક કીસીસે ભાઈ ન કીમકા જુદા કરે,
દુશમનકોખી નસીબ ન મે દીન ખુદા કરે.—ખાલિક૦
મુજ માલોજર જો મેરા હયે વોહ ઈશ પીશરકા હયે,
ખાવે પીએ ખીલાવે ઓર અએમો મજત કરે.—ખાલિક૦

(તુંજ મુખ અતી સુખ દાય થયુજી.—વોહ રાહ.)

અલાદીન.—રખ મતલબ બર લાએ રખીઓજી,
મોહે કીના પુરજર મીલનેકો કયા રંજ.—રખ૦
મા મોહેખ એ સચ્ચા હયે મેરા મુહ હયે ઈશકા મેરે પેદરશા,
હું રાત્રી જીમમે તોરી મરજી.—રખ૦

(બારીતરોકી સંક મયાને હતાકે એનસ્તી પુરવાન.—વોહ રાહ.)

માદર.—ઓ ધ્યાન છોડો એયે ખારે દીલશે સચ્ચા નહીં એ તુમારા જાન,
ખુદાઈ જાને—કે લે ન અબતું ઈમકા નામ નીશાન—ખુદાઈ૦

(વોહી રાહ.)

[પએઝાંન,

અબનેઆર.—અએ ભાભી કાઈઆમે મુમતકા નામ મેરા તુંમ લઓ
કહયા હું મયને—એ નામ રખો તુંમ દીલમે થામ.—કહયા૦

(ધુરપદ.)

અબનેઆર.—સુખન સુન ખારે મોરારે,
મોહેકો એતો હયે સુઅને.—સુખન સુન૦
મોરી સારી કમાઈ તોએ દુજદે ભાઈ,
દમ લે અસરશી તું શાહાદી કપરેકો.—સુખન સુન૦

(દધ મેચન મયે ન જનવું દઈઆં—વોહ રાહ.)

અલાદીન.—અબ ગુલશન મયે પાવુંરે મઈઆં,
અમન અમનકી આઈ બાહાર. —અબ ગુલશન
અમક અમકસે કપરેકી તૈયારી હોગી,
અખી અમા મીલા મોલે,
મોલેરે એ બઈઆને દીયા હયે સુવાર.—અબ ગુલશન
(અલાદીન જતા હયે.)

(આજ મોરે આયેરી.—વોહ રાહ.)

અબ નેઆર.—બાત મોરી દેખોશુ,
કયાહી શદે પીશરખદે ઝોપ મોએ શુનલે બાંત.—બાત
શામકો લાઆો પીછે શીર કોઈ ન ગમ કીન્ને,
દાહશન ન રખો બાબી સાથે.—બાત

(કાલે અખીયાં કહુંરી.—વોહ રાહ.)

માદર. તોરી મોહમે હો કયા બરાહી, રાહમે દેખુંગી બાઈ,
રાહમે આરામ દેખી મયેને તુજસે,
હો હરકો અયેસી અગાઈ,
લડકો પીછે લે આના જલદી,
અરજ એહી હયે સુનાઈ.—તોરી
(માદર જતી હયે.)

(ચલતી બખત પીતમકો કહા એ પીઆરીને—વોહ રાહ.)

અબ નેઆર.—એલા ફરેબ હમને મીઆં ખુબ રોજે અબ,
મુશકીલ જો કામથા વોહ હીઆ આશાનહુવા હએ રબ.—ટેક
આલાક ખુબ લડકા મીલા હયે અલાદીન,
અનખમ કામ હશશેહી હુવેગા શુકરે રબ.—ટેક
(અલાદીન દાખીલ હોતા હયે.)

(ઓ ગોરી આવીને નેજરા ભરે મારારે—વોહ રાહ.)

અલાદીન.—તું તો હયે અચા મેરા મયે હું દાશ તેહારારે,
બોલો ભાઈ મુહયે ગુને કયું બને હો,
કયા મયે નહીં તોએ પ્યારારે—મયે દાશ૦

(વોહી રાહ.)

અબનેંબાર.—કહો ન અયેશા અએ મીઆં એ ભાઈ ન હયે તુ મારારે,
એ ભાઈ ન હયે તુ મારારે, એ નોકર હયે હમારારે.
અલો મોરે પ્યારે ગુલશનોમે બને,
પુશ હો દીજ હમારારે.—ટેક૦

(બને હયે.)

બાબ પહેલા—પરદા તીસરા.

મેહલ.

(શાહે ચીનકી કુખતર બદરૂબબદરકા ફરશ નજર આતા હયે.)

(દોલત દગર મધમાતીરે ગુજરીયાં.—વોહ રાહ.)

શાહેલીઆં.—ગાઓ શાહેલીઆં શાહાબદી મોરી આઈરે,
કએશી અમક ગોડે મુખેપર ઢાઈરે.—ટેક૦
રખે મજામત હક આલમમે એહી દુવા હમ માંગતે,
હરદમહરદમહરદમરે કબૂલ વો માંઈએ એ દુવા આહરે—ટેક૦
(તનન દીમ દીમ દારા દીર દીર દેરેના.—વોહ રાહ.)

બદરૂબબદર.—બદનસીબ, હાએ મોરે મૈયાં કાંહ હોગા,
રેજ પાઈ મોહકી આઈ પુદા પુદા.
દાશી દેખ મુહે તુરે,
મરર હયે ભરે હુવે ભાગા સુરરરી હાએ,
દેખ તુ ઈદર હાલ મેરા હાલ મેરા હાલ મેરા.—ટેક૦

જાપને કીની માગની મોરી આકૃત પડી મોઢે,
 ગંમને મારા હયે જાલીમ કંઈ ગીરીઆંઓ પુકાર.—ટેક૦
 ખાખમે ખોલા એક જઈકને શાહાદી તોરી જાન,
 હોગી ખેશક અલાદીનશે રહે તું શાદ શદા.—ટેક૦
 (કંધુરે ખડા હીંદુસ્તાની.—વોહ રાહ.)

શાહુલી.—એ હયે ગુમા તુજકો જાની,
 નાહક હુઈ હયે દીવાની.—ટેક૦
 કાંહાકા અલાદીન કાંહકી એ જાત,
 તેરા સોહર હયે લાશાની.—નાહક હુઈ હયે દીવાની.
 વઝીરકા લડકા હોશ તું દાના,
 ઉશકી હોવેગી તું રાંણી.—નાહક હુઈ હયે દીવાની.
 (જેત.)

વજીરજા.—(અંદરશે.) મેરે મકાનમે જાતાહું મને તું કંધું હુવા,
 મોહર હું શાહજાદીકા લડકા વજીરકા.
 શાહાદી હમારી ડેરે સુકી હયે મારે શેહેરમે,
 મોહર હો ગયા ઉશકા ચરઆ દહેરમે.
 અંગોસ્ટરી એ દેનેકો જાતા હું મયે નીશાન,
 તું રોકનેવાલા કંધું મુજે અયે બદજનવ બદગુમાન.
 (જેત.)

નોકર.—(અંદરમે.) સુનીએ જનાબ હુકમ હયે શાહાકા મુજે,
 કે હરગીજ જાને દીજીઓ ન મેહેલમે કીમે.
 (કાહે રોમે બલમાં મોરા.—વોહ રાહ.)

બદરલબદર.—દેખ તુરે ચેરી જકે, દરપે કીઆ તુકાન,
 મુજશે કર તું આ ખ્યાન.—ટેક૦
 જલદી ખખર લા મોઢે સુના આકે,
 હયે એ કોન વાંહાં અયેશા ખે ગુમાન.—ટેક૦

(વોહી રાહ.)

અમર શાહેલી.—સુન એ મોરી શાહનદી, આએ હવે મીઆ,
વોહોતો મીલનેકો યાંહ.—ટેક૦
પીશરે વઝીરકા હુકમ હોતો આવે,
એહી સુતાઇ મયેને આરા બયાન.—ટેક૦

(મરીયમ ખારી મોરી.—વોહ રાહ.)

બદરૂબબદર.—સુનલે ચેરી મોરી, ખુરકા હમારા હોરલે તુરી,
વઝીરનદા આએ જાન ન કરીઓ મુઝે બાત,
ઝિન્દુ ઉદાયે હમ મશકરીકે શાય.—ટેક૦

(શાહેલીકે ખુરકા હોઠાકે ઉશે ફરશપે બેઠાતી હવે બદરૂબબદર આર
શાહેલીઆં સખ છુપ જાતે હવે ઈતનેમે વઝીરનદા વોહ શાહેલીકે અપની
માથુક સમજકર મોહબત કરને જાતા ઈતનેમે સખ હસકે બાહાર નીકલ પડતે
હસે વઝીરનદા નેહાયત યુસામંદ હો જાતા હવે.)

બાબ પહેલા ખતમ.

બાબ દુસરા—પરદા પહેલા.

(એક શીશી ગાર નજર આતા હયે અબનેઝાર, અલાદીન એરે કસરાક દાબીલ હોતે હયે અબનેઝાર નકુઈ કલાંમે પઠતાહયે—ઈતનેમે એક સજર ફટતા હયે, છસે અલાદીન ચોકતા હયે.)

(કયા કહે હાજત હમારી એહતો અબતર હો ગઈ.—વોહ રાહ.)

અલાદીન.—એ અચાતો નહીં હયે હયે લાયે જલદુગર કોઈ,
મેરી મઝિ પાસ પહોંચા દે ખુદાયા કર તુંહીં.
હાલ મેરા મેરી અમાંસે સુંનાને કે લીએ,
જાણે વાલાખી નહીં મીલતા હયે સુએ ગર કોઈ.
અબતો તેરાહી અલાદીનકા આસરા,
તુંજ શીયા માલીક મેરા ઈહાં નહીં હયે રે કોઈ.

(તેરા પાર સુએદાર તુંજે કાયકી કમી.—વોહ રાહ.)

અબનેઝાર.—ખેટા ખોફ ના ખા તુંજે કયા હયે દર,
તોરે લીએ હયે એ ગંજ, જાવેગા મજ રંજ,
પથર ઉચાતો અખી બુલેગા શમખંજ.—ખેટા

(હાએ પરવરદીગાર.—વોહ રાહ.)

અલાદીન.—હાએ એ અંધરી ગાર,
ધડક ધડક મોરે દીલમે આવે, હુંગા મયે શીનનાર.—ટેક૦
જહું ન અપેશી જંહાંનમમે મયે આફતકા હયે જલા,
જહેરે ખુદા મુજે છોડો અબતો આપહો બંદેનવાજ.—ટેક૦

(ઈસ્ક નહીં કરતા યારો ઈસ્ક નહીં કરતા.—વોહ રાહ.)

અબનેઆર.—છોરદે દરકી બાત મીઆ મોરે છોરદે દરકી બાત,
ખોફ, ખતર મુજ જવેંગે રખીઓ છાલા હાય.

(અંગીરતરી હેતા હયે.)

દો રસતે હયે શીધે યાંહાંમે ચેરાગ નઝર એક આયે,

ઉમકુ બુજાકર લાવુ ખેટા તાકે જીઆ સુખ પાયે.

(અલાદીન જાંનેકુ ફરતા હયે જીસે અબનેઆર બજારો
ગુલમસે ચારમે ફેંકે હેતા હયે.)

બાબ દુસરા—પરદા દુસરા.

(શુલીરતાં નઝર આતા હયે.)

(મુનર મયે આદમ જાત નહીં પોખરાજ પરી હયે નામ મેરા.—વોહ રાહ.)

અલાદીન.—હમે ખોફ નાહક થા મીઆ એતો ગુલશીતાંપર બાહર હયે.

આવે દમરીમે અયેસા એક ફૂલ, ઉમકે વામતે ખીચે કીતને રંગ,
નાદાંત હયે વો ચચા મેરા જોકે અયેસે જરપેનીશાર હયે.

હયે કાંહાં અજીબ ચેરાગ વોહ, જીમકે લીએ આયાં હું લીયાં મએ
શહેદ આતાહે જે નઝર વોહી ઉમકે દીલકા મુજરો કરાર હયે.

(અલાદીન ફાંતુસ આર કંઈક ઝવાહેર લેતા હયે ઈતનેમે અબનેઆરકા આવાજ આતા હયે.)

(નકર દેર અયે દેવ બહેર ખુદા.—વોહ રાહ.)

અબનેઆર.—(ઉપરમે.)—કહાં હયે અલાદીન દે તું જવાબ,

ચેરાગ આયા લેકે તો દેદે શીતાબ.

અલાદીન.—ચચા મુંજકો બાહર નીકાલો શીતાબ,

દીયા લેકે આયા હું મયે અયે જનાબ.

અબનેઆર.—(ઉપરમે.)—મુંજે પેશતર દેવેગા તું દીઆ,

તો બાહર નીકાલું તુજે બરમલા.

અલાદીન.—બંધા હયે ચેરાગ એ કમરમે હુજુર,

જે નીકલું મયે બાહર તો દે દહ જશર.

(ખુદાવંદે દો આલમરા.—વોહ રાહ.)

અમનેઆર.—(ઉપરશે.)—અરે ઓ મેહયા તકરાર તું મુજમેની કરતા હયે.
મુંજે દીઆ ઓ દે બદકાર ગર ન તેરે હકમે ગાર,
હો મીચલે કપરો તીરો તાર ન નીકલેગા કબી ઝીનહાર.

(અમનેઆરકા કસરાકકો ગારમે ફેંક દેના કસરાક આર
અલાહીનકા ગારમે મીલના આર કસરાકકા
અલાહીનકા ઇશારેમે કેદેના કે વોહ ચલે ગયા.)

દાદરો.

અલાહીન.—હમપે કયસી હુઈ જોરો જકા,
જકારે કર વોહ ગયા હયે જાલીમ દુન્યાંમે કયમેકે જાહું.
મહોત આઈ મેરી કયા મયે કરેં અબ,
રબ મયે ઈહાં કયમેકે પાઉ,
પાઉરે અબ હો નહીં હયે શહત. — દુન્યાંમે ૦

(અલાહીન મમતીન હોતા હયે ઇતનેમે કસરાક ઇશારેમે કેદેના હયે કે અ અંગોશતરી
ધીસ, હમે અક દેવ આયગા, ફેર તું ઉસકો હુકમ કરેગા ઉશી બા મંજબ આપદ
ઉયા લે બચગા. અલાહીન વોહ અંગોશતરી ધીસતા હયે, દેવ હાજર હોતા હયે.)

(બેત.)

અંગોશતરીકા: જન.—કહો અરે મીઆં કેહું કીયે હમકો પાદ,
અબી લાહું બર જે કુચ હોવે મુરાદ.
કરે જુદજો કુચ ફરમાયો કાંમ,
હમ હયે ઈમ અંગોશતરીકે મુજામ.

(કહે આદમ હયે તું નાજુક તરી.—વોહ રાહ.)

અલાહીન.—અયે જન મુજકો પરા હયે કાંમ,
વસે હયાંસે બાહિર કાહાડ બસ મલાંમ.
મયે માંનુંગા અયેશાંન તેરા દીન વ રાત,
જે તું ઈસ અંધરેસે દેવે ન જાત.

(કસરાક આર અલાહીનકુ ઉડા લે જતા હયે.)

બાબ દુસરા—પરદા તીસરા.

(અલાદીનકા ઘર અલાદીનકી માદર દાખીલ હાતી હયે.)

(ખુબ કર ઘહોર કયું અપનેકો ખેફામ કીયા.—વોહ રાહ.)

માદર.—સદ હયેક કયા સીતમ હયે કયા જુલમ કયા અલમ,
અંમ ગુરે અશમ મેરા હુવા સદ હજારાં ગમ.—ટેક૦
પ્રીરાનેકો લે ગયાથા અયા ઉસકો શેહેરમે,
આયા નહીં હયે અબ તલક ઈલાહી એ કયા સીતમ.—ટેક૦

(અલાદીન ઓર કસરાક આતે હયે.)

(રાંમા મોરી ધાધરીઆં ફેડીરે.—વોહ રાહ.)

અલાદીન.—અયે માં મોહેરે હુવા વાહી તોરીરે,
કયસી કયસી હુંને મોપર કીની બલગેરીરે.—ટેક૦
મોહે અયાને કયદમે દાલે, પીછે કહુંગા અબ બયાન,
અલ દે રોટી મુંજે ભુખ લગી હયે ભારી,
ભુખકે મારે મોહે ખેકલ આઈરે.—ટેક૦

(હમાંરી મંદરીઆં કયસે સુની.—વોહ રાહ.)

માદર.—ખેટા સુનીયો કયસા કરના હાલ હોયે અબ કયસા,
પૈસા કવરી કુછખી નહીં.—ટેક૦
સુત આખી હું કાંટકે, જા ખેચું બાબરમે,
અલે વોહ કુચ કાંટને, જાતી હું મયે લાને.—ટેક૦

(વોહી રાહ.)

અલાદીન.—ખેચન સુત ન જાવો મઈયાં, ખેચન સુત ન જાવો.
પહેલે દીઆ એ બેચકે, આવો અંમાજી કરો એ કાર,
તાકે ખુશી કુછ હોગી હમકે, દીઆઈએ બાબર..

(કાબુસ ફેતા હયે.)

(વોહી રાહ.)

માદર.—હયે એ પુરાંના એતો દીઆ ઉસકો હું ઉગ્ગલ,
તારે ઉસકી કીમત આવે હોગા ખેલતર માલ.

(અલાદીનકી માદર કાંતુસ સાફ કરને જતી હયે ઇતનેમે
દેવ આતા હયે, ઉસે દેખકે આ બેહોશ હોતી હયે.)

(બેત.)

પ્રાંતુસકા જીન.—કીએ યાદ કયું મુંજકો ફરમાવો જુદ,

હયે કયા કાંમ મુંજસે બતાવો જુદ.

મયે ઈસ દીએકે તાપે ફરમાન હું,

ગુલામ મયે તેરા દીલસે અરમાન હું.

(અરે દેવ જીન તું કયા બક રહા.—વોહ રાહ.)

અલાદીન.—અયે જીન તું લા ખાંના બકે શીતાબ,

હયે બહોત મુંજે ભુખશે હુવા ઇજતે રાબ.

(એક ખાંતેકી મેજ જમીનમેસે નીકલ આતી હયે. અલાદીન અપની
માંદરકો હોશમંદ કરતા હયે, ઔર જીન મચબ હોતા હયે.)

(પા લાયુ કરજેરી.—વોહ રાહ.)

અલાદીન.—શુકર હયે તેરા યા રબ,

દી તુંને એ ન્યામત મબ.

ગવાઈસે મોહે શાહી મીલી,

હયે એક બાલ જાગે મોરા અબ.

ખુદાયાં મેરી શરમ રખીયો,

મુશકીલ પરે મુજપર આજબ.

(બેત.)

માદર.—ઈલાહી મયે સોઈ યા ખેદાર હું,

એ હયેરતમે કયસી ગીરફતાર હું.

એ ખાંને મન્જહદાર હયે કાંહાંસે આયે,

અયે ખેટા કહો હાલ કહાંસે લાયે.

(અરી જોગન હો દરદી મુજલીલા.—વોહ રાહ.)

અલાદીન.—અયે માદર ન કીજીઓ અબ શીકરો ગંમ,

નશીબ મેરા ચંમકા ખુદાકી કશમ.

જો આહું મંગાવું હયે તાકાત મુજે,

રહે ખુશીએ તું ઓર હમ.

(સબ ખાતે હયે, ઈતનેમે અંદરસે બાજેકી આવાઝ આતી હયે.)

(એતો મજનુંકી આઈ આવાઝ.—વોહ રાહ.)

અલાદીન.—અયે માં બાજેકી કયસી આવાઝ, હયે જલદી અબ તું દેખજકે.

ગુલ હયે કયસા શેહેરમે હરશીમત, મોહે કાશ કરો કોઈ રોજે.

(વોહી રાહ.)

માદર.—ખેટા હાલ મુનો એ આયે, શાહઝાદી આજ શેહેરમેએ.

નાહનેકો જાતી હયે સુંએ દરીઆ, કોઈ આંખ ન ઉસપે ઉકાએ

(ગયરત ન આઈ તુંજકો કુછ અયે યાર ખેશરમ.—વોહ રાહ.)

અલાદીન —મદ શુકર હોવે તાલો ખેદાર હમારે,

વોહ મુસતીરીએ લાખ ખરીદદાર હમારે.

જો હોમો હો અબ જાયે ઉસે દેખનકો હમ,

દીવકો નહીં હયે મજર અબ જીતહાર હમારે.

(અલાદીન જાતા હયે.)

બાબ દુસરા—પરદા ચોથા.

(હમાંમખાંના નઝર આતા હયે ઔર દરવાઝાકે પાસ સાહેલી ચાંકી કરતી હયે.)

(ગયરત ન આઈ તુંજકો કુછ અયે યાર ખેશરમ.—વોહ રાહ.)

વઝીરજાદા.—શરર્મીદા કીયા હયે મુંજકો જો વોહ નાબકારને આજ,

ખે ઈઝત ઉસકોખી કરંગા મયે ખે સુમાર આજ.

કશમ હયે ખુદાકી મયે છોડુંગા ઈસે નહીં,

દિશકી મદદકો હોવેગી ગર યક હઝાર આજ.

(વોહી રાહ)

અમર.—હરગેજ મકાંતમે ન તું અબ જાને પાવેગા,
જબ તકે શાહાઝાદીમે ન હુકમ આપગા.

વઝીર જાદા.—તું મુંજકોળી જાનેદે તેરા અયેમાં ન હોવેગા,
મુંજસેળી કાયદા તુંજમે હરઆં ન હોવેગા.

(વઝીરજાદા શાહેલીકા અંગેશતરી દેને જાતા હુયે.)

અમર.—અયે મે હયા તું દેતા હયે રીશવત કીમે હયાં,
અજ દુર હો પાંહાંમે ન દેખને પાવેગા.

(અપસમે ટંઠા હોતા હુયે.)

(વોહી રાહ.)

અજાદીન.—કયઆ પરાએ ધરમે તું આતા હયે નાબકાર,
તુંજઆ ન હોવેગા મે હયા જાનહાર.
અયે જાનં ખુદકે વાસ્તે હુશીઆર જલદ હો,
મુનીએ અજાદીન જરા અશમ યાહ કરો.

(વોહી રાહ.)

જદરજદર.—હા કૌનસા અજાદીન આયા કૌન જુદતર,
વોહતો નહીં જો મુંજકો જુઝુમી દીયા ખખર.

(કીરસે અપસમે એક બરા ઝગડા હોતા હુયે.)

જાબ દુસરા ખતમ.

બાબ ત્રીસરા—પરદા પહેલા.

અલાદીનકા ઘર.

(કયા કહે હાલત હમારી એહતો અબતર હોગઈ.—વોહ રાહ.)

અલાદીન.—વશક મુંજે શાહઝાદીકા ખીયાં કયા હોવેગા,
એક નત્રર હમકો જો દેખે હોમ અપને ખોવેગા.
કુલક શુબ્હ આખ નરગીશ રૂપ હવે ગુલ હિય માંહકા,
અયત્રી માંશુક કોઈ આલમમે ઈલાહી હોવેગા.—ટેક૦
મેરા લે પેગાંમ જા બાદશાહકે પાસ તુમ,
હરમે શાહદી હોગીતો આરામ મુજકો હોવેગા.—ટેક૦

(બદલ ગયે નયેના રે.—વોહ રાહ.)

માદર.—હમારા મુંન વાહઝીન હોશકો અપને મંબાલ,
કલાંમ અયસા કરીઓ તુરે હરયકકો જો લાયે.
કાંદાં શાહકી દેલીજ મહડીયે નત્રર કહામે લાયે,
આદમી જો શાહકે કાખીલ કાખીલ હોતો કપાહી ગજબ હો જાય.

(મોગી અંખીયાં ધરકન લાગી.—વોહ રાહ.)

અલાદીન.—અંમાંજ મુંનો એ ખાત, લે જાવો ઝવાહીર ઝાય,
લાયાથા મયે માંહઝીન ગારમેસે જો, લે જાવો ઝવાહીર ઝાય.
(દોનો જન જાતે હય.)

બાબ ત્રીસરા.—પરદા દુસરા.

ચીનકે શાહુકી દરબાર.

(દીલકો અચન એકદમ તહે અરખે દોહન છીલતા નહીં.—વોહ રાહ.)

શાહ.—આજ શુમે તેરે બચતા હયે તેરા પીયર,

વરન ઉમ્મકી ખતા હોતી ન માંહતા અમર.

અબતો શાહઝાદી ઉમ્મકે દેહંગા ન હરગીઝ વઝીર,

મુલશોમે ઉમ્મકે અબ ખેટા હયે અમર.

(મોરી અંખીઆં ફરકન લાગી.—વોહ રાહ.)

ચોપદાર.—શુનીએ હમારી અરજ અયે સુલતાન,

એક જઈફ આવન માગે અગર હુકમ હોતો આવે હયાં.

(ભેરવી.)

શાહ.—મોરી ખોદી સમજાવે અયેઝા ઉમદા લાલ દીપે.—મોરી

મતલબ તેરા હયે કયારી મુજશે તુ બયાં કર,

ઉહ જલદી હીયાં કહે દે સખ બ્યારે.

(બેત.)

માદર.—મયે અરજ કરતી હું અએ આલી જનામ,

કરો જન બખશી તો ખોલું શીતાબ.

અઝાદીન નામ હયે મેરા પીયર,

ઉમે દીજુઓ તુમે લડકી નામવર.

(મયે તો આંખરીઆંમે માહં કતારીઆંરે.—વોહ રાહ.)

શાહ.—તોહે ખેતકો જાજ બુલા લારી,

હયે કોઈ હાજર મેહેલોમે જાકર,

હીઆં શાહઝાદીકું લે આરી.

(નોકર જાતે હયે શાહઝાદીકો બોલા લે આતા
હયે બાદ ઉસકે અલાહીનબી આતા હયે.)

(બદલ ગયે નયેનારે.—વોહ રાહ.)

અલાદીન. — મળ્યર ગયે ચેરારે, અયે મોરે શાહા,
ખેતા નહીં હું શાહકા મયે ખાત કહત હું સુનાએ,
ચેરે મુજશે લાખ ન તો ચાકરીકો હયાં આયે.

(વોહી રાહ.)

શાહ.—એ ચલ ગયો કહેનારે મુખારક હોયે,
કપુત જાગે પુત હોયે હશબ નશબ વોહ સુનાએ,
કબુલ હોએતો અયે ખાર ખેતી પમંદ કર જાએ.
બદલબદર.—પીદર એ જો મરદવા હયે હયે અલાદીન પાર,
મોરા ખારા મોરા માજન મોરે ગલેકા હાર.

શાહ.—ખુબ કયા એ ખેતી મોરી મનમેથી એહી ખાત,
નામ ખોદા લો મુખારક હોયે હાથમે મીલાવો હાથ.

[શાહ દોનોકી શાહાદી કર દેતા હયે.]

બાબ તીસરા ખતમ.

બાબ ચૌથા—પરદા પહેલા.

અલાદીનકા મેહેલ.

(કલમે તું બેકલ હો પાર કયા તુંજે આઝાર હયે... વોહ રાહ.)

અલાદીન.—તેરી દુરકત એક પલ મુજકો નહીં દરકાર હયે,
એક શહેત બેશ તેરા છુના મુજે દુશવાર હયે.
હયે અલાદીન એ તન ઈસમે જાતું બદરૂબદર,
બન હો નગર બશરમે તનતો ફેર બેકાર હયે.
ગર ઈજાજતો જાહું મયે શીકારકો જાને જાંહાં,
હું રજા જો મયે તેરા આરે તું મેરી મુખતાર હયે.

(વોહી રાહ.)

બદરૂબદર.—તુંજ પર બદરૂબદર હયે પ્યારે અદા બજહાર હયે,
હું રૈયત મયે તેરી તું મેરા સરકાર હયે.
તુમ ગયેતો જાનેજાં ગોપકિ જાંકી જાંહાં ગઈ,
જાનમે ન જાન હોતાતો જાન પ્રીર બેકાર હયે.
જાઈએ શોંચી ખોદાકો લેકીન જલ્દ આઈએ,
રાહા તકતી મયે રહુંગી બશ એહી તકરાર હયે.

(અલાદીન જતા હ્યે.)

(બેત.)

અબનેઆર.—(અંદરસે.) જીમકો લેના નયા ચેરાગ અબ,
મગર બદલેમે દેના જીના ચેરાગ અબ.
નીકાલા હયે ખે હનદીનો હમને બમ્મેપાર,
કે દોશો હજારોમેં રહે ફકત બાર.
કહો અમ્મેસા બયેપાર કીમને કીયા હયે,
એ તાકત વો ખાલીકને હમકો દીયા હયે.
મમજતે હયે લોગો દીવાના મુજકો,
મગર ખુબ જાનીયે દાનાવ મુજકો.

(અંદરસે પોકાર હોતા હયે.)

(દીર દીર તુનમ તનન તનનન દેરેકા.—વોહ રાહ.)

બદરલબદર.—જાજા હુજીર મોવન સુન કયા બહેના,
કયા બહેના કયા બહેના.
ખારી ખલકત કેહં હયે સારી મરપે ઉમ્મે જાકે વારી,
ખારી દેખ તું આરી.
કયેસે ગુણીસે એ ખેચને આયા હવશ હુવા હયે, ખોલાવો વન,
વારે તીફલાન કરના મરતર મંગ દીવાના દીવાના.—જાજા

(દેખો દેખો મહેરબાં દેખલો.—વોહ રાહ.)

અમર.—સુનો સુનો જાનાબા સુન લો,
હો દીવાના જાની દીપક લેવે નયા માલ દેવે.—ટેક
અબજો મરજી હોવે ખારી વોહ હમકો કહીએ કહીએ,
જેકે તેરા હોકમ હોગા વઈસાહી કરીએ કરીએ.

(તીલાણો.)

બદલબદર.— સુન મેલેલી ઉસે લે ચારી દીલ રંજ હમારી.

કરં પ્યારી મન મોહિ હયે આબની જન મેલેલગી હમારી.—ટેક૦

દીપક છુપાલેવેકમરાક પાસ હુવે હોવત અમર નહી ઉસેદે પ્યારી.—ટેક૦

(અબનેઝાર બહોતસા નયા કાવુસ લેકે આતા હયે.)

(મોરા બખ્ત થા જો છુપા.—વોહ રાહ.)

બદલબદર.— મોરા લો એ દીયા જુના નયા દો ખુબ.—ટેક૦

બયેપાર તુમ ખુબ કરતેહો વાહ વાહ,

છેલ છાંપિ હો તુમ ખુબ.—ટેક૦

(શાહબદી જુના કાવુસ દેકે નયા લે જાતી હયે.)

(અગર આ તુરકે શીરાજી.—વોહ રાહ.)

અબનેઝાર.— મદદ ઈસમાલ જોગીકી, હુંઈ હયે ઈન દીનો હમપર,

ફલકપર બખ્તકા મેરે ઝમકનેકો લગા અખ્તર.

(કાવુસ ધીસ્તા હયે એક જન દાખીલ હોતા હયે.)

ઉડા ઈસ મેલેલકો તું આફરીકાકે સીમકો અયે જીન અબ.

મેરા દુશમન હુવા મકહુર ખુશી બરશી રહે અબ મુજપર,

(મેહેલ ઉડ જાતા હયે.)

(ભેરવી.)

શાહ.— અરી હો મોગી પ્યારી દીલોબરે,

તોરે સોહરને મુજપર દાલી બલખ આરે.

બરે વાંહા જ વોહ બાગા હોગા,

પાશ ઉસે હીઆં પકડકર લારે જવઈ આરે.

બાબ ચૌથા—પરદા દુસરા.

એકાંત જંગલ.

(અરી જોગન હયે દરદગી મુજતીલા.—વોહ રાહ.)

અલાહીન.—ચલોરે ખુબ જોલે સીકાર ધરકો,
 ન હીંમત ન હયરત આ ગઈ હયે.
 જાવો હયાંસે મુખ તુંમ શેહેરમે,
 આહુંગા મયે શીર દીન ધરકો.

[આદમી લોગ જાતે હયે ઈતનેમે કસરાક આકે ઈશા રેમે
 કહેતા હયે કે વોહ મેહેલ ઉડા લે ગયા.]

(ગંમમે મેરે બદનમે દંમ.—વોહ રાહ.)

અલાહીન.—કયું કર મહુ એ રંગે ગમ દીપક ગવાએ જાયેડા હું,
 મએ અએમે જીનેમે ખુદા હાથ ઉડાએ જાયેડા હું.
 દીએકા કુછબી ગમ નહીં વોહ અજ આહતે અમ નહીં,
 દૌલતગી મજ તરાંહસે મયે અરમાન લાયે જાયેડા હું.
 માશુક મોરી બદરુલબદર ઉસીકી હયે મુજકો શીકર,
 દાંધ હયે શીનેપે મેરે હયે મયે લાએ જાયેડા હું.

(અગોસટરી ધીસતા હયે ઈતનેમે દેવ દાખીલ હોતા હયે.)

અએ જીન મુજકો લેકે ચલ જીઆ જાએ ગયા મેરા મેહેલ,
 અજ દીલસે અપનેહી એહી અરમાન લાએ જાયેથા હું.

[દોનોડ ઉડા લે, જાતા હયે.]

બાબ ચૌથા—પરદા તીસરા.

અબનેઆરકા મેહેલ.

(અરી જોગન હમ્મે દરદકી મુજતલીલા.—વોહ રાહ.)

બદરૂબબદર—હેજ મયે અગનીઆ ફંક રહી,
મખીઆં હમારાં મેહેલ કાહાં હયેરે.
અમ્મે ખુદા હયાં તુ કોઈ લા વાલી,
દીપકકા દેના બલામ્મે હુંઈ.—મખીયાં.

[અબનેઆર દાખીલ હોના હયે.]

(અબ તોરી બાકી ચીત્ર મન ખસ ગઈ.—વોહ રાહ.)

અબનેઆર.—અબ મોરી ખારી મખર કર,
બન મન લે લીજે વારી ખારી ખતીઆં કરે.
નીયત રહે તોરા જીરા મુખ મેરે,
માદ રહો હયાં પર જાની આત ખરમે.

(કરવતીઆં લેને દો.—વોહ રાહ.)

બદરૂબબદર—હત હત હયાંમે જાનેદે આરે મુજી,
બગલ દગલ તોરી નાર બીઠા.—હત હત.
કાલાસા મુખડા બીલાઉમે અંખીઆં,
મંગ રાખો આકી છતીઅતપે.—હત હત.

[અબનેઆર અંતરેમાં ચલે જતા હયે.]

(ધરશે વાંહ કૌન ખુદાશે લીયે લાયા મુજકો.—વોહ રાહ.)

બદરૂબદર—કયા ગીરફતારે બલા તુને બનાયા મુજકો,
કર રહયા જલ્દ વાહાંમે અમ્મે ખુદાયા મુજકો.
કબ તલક રંજુ મુશીબત મે મહું મદ અફમોમ,
અબતો જન દેનેખી જુજ હીલાના પાયા મુજકો.
વસ્લકા કહેતા હયે હબશી વોહ મુજે આકર અબ,
આહ કીઆ મેમના વાંહાં લાકે બનાયા મુજકો.
આવેગા મોહોતકા પેગાંમ લે વો મુજ શાહમાં,
જન દે હુંગી જરા બરખે સતાયા મુજકુ.

(અલાદીન એર કસરાક આકે મીલતે હયે.)

(વોહી રાહ.)

અલાદીન.—હો ન પઝર મુરદા દીલ હયે ગુલશને ખીલી તું જરા,
મમ્મે અબ બુલબુલકે રવશે પોહઆ મદદકો તેરે આ.
રાત દીન ગુલક વ રખકા તેરે રહેતાયા ખીઆલ,
ગમમે દીન કતતાયા ઓર રાતકું આતીથી બલા.
અબ વોહ મુજકે લીઅે ખુબ હયે તદખીર હયે જાં,
માર ન ઉશકું કીશે હીલેશે તુંજે હરખીલા.

(અબનેઝાર ફાખીલ હોતા હયે અલાદીન કુપ જતા હયે.)

(મુઘ લાગ રહીં તોરી આઠ પહેર.—વોહ રાહ.)

અબનેઝાર.—તોઅે દાર આજબમે સામો શાર,
નાહીં મોહે કબુલત જાની અગર.
મર ગયો તોરો અલાદીન જાન,
તોહે માઆ સેનાવત હું મયે ખબર.—તોઅે.

(અજ મોરે બોલે આપે સૈયાં.—વોહ રાહ.)

બદરૂબબદર.—હેજ મોહે તુંમને લાએ સૈયાં,
મયે છોર સગરકો હુઈ બિસખીયાં,
મોરા પીતમતો હયે તુંમી સૈયાં,
અબતો યાર સુન મોરી તું બતીયાં મએ પીલો થોરી જામરે,
પુસી કરેંગે તુંમ હમ મીલકે એ હયે રસમે થઈયાં.—હેજ૦

(વોહી રાહ.)

અબનેઆર.—જાઆ મોરા વાઈ તુંજપર અપે જાં,
મયે ઈસ પુસીકા કઈં કયા બીયાં.
દીપક મીલી હયે જાના હયે જાન.—ટેક૦
જલદ બાત સુન લાવો મોહની જાઆ હમારા પુશ કરીએ,
માદ કરીએ આજ મોહોકો આકિ ખડા હું સૈયાં.—ટેક૦

(અબનેઆરકી નજર અલાદીનકી ઊપર પડતી હયે ઈતનેમે
કશારાક પીછેશો આકે અબનેઆરકો ઝમીનપે પતકતા
હયે આર માર દાલતા હયે કાતુશ લે લેતા હયે.)

(હાએ હાએરે મોતે દગો દીધો.—વોહ રાહ.)

સબ.—આજ હોગા પુસીકા ગાના,
અજબ એ ગમકા ગમપે જાના.
ફતામંદી દીનો હમકો,
શાહકે વાંહ હમકો જાના.—ટેક૦

તમાશા ખતમ શુદ.

મુ ચ ના.

આમ્મે ચોપડી નીચલા ફેકાણાપરથી વેચાતી મલશે.

કોટમાં.—જનગીર મેજનજી કરાંણી તથા દોરાબજી માતેકજી મરાક
કોંગલરાકની માંમે તથા બજરગેટમાં ચાપરજી કરામજી
માદનની દુકાનેથી મલશે.

ધોત્રીતલાવપર.—એરચશા કરાંણીની કમપની.

કાલબાદેચીપર.—ગોપાલ નારાએનની કમપની.

કોમત નકલ એકના આના ૬.

